*І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...*
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА — SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807, з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200, з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXII. Ч. 89. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 9-го ТРАВНЯ 1975 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK FRIDAY, MAY 9, 1975 No. 89. VOL. LXXXII.

В СИРАКЮЗАХ ОФОРМЛЕНО КОМІТЕТ 200-РІЧЧЯ АМЕРИКАНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ І НАМІЧЕНО ПРОГРАМУ СВЯТКУВАНЬ

Сиракюзи, Н. Й. — Представники українських організацій і усієї української громади повіту Онондаґа та Сиракюз завершили організаційні заходи над оформленням під патронатом Відділу УККА у Сиракюзах Комітету 200-річчя Американської Незалежности. На зборах в цій справі намічено також програму, яка включає три головні теми: Спадщина 1976, Фестиваль ЗСА, Перспективи 1976. Провідною ідеєю намічених тем і святкувань буде ідея свободи, нав'язуючи до визвольної боротьби українського народу в СССР під сучасну пору.

Комітет заплянував опублікувати памфлет, в якому буде насвітлена історія поселення українців у цьому районі та їхній вклад у розвиток міст і околиці. Для ілюстрації цих українських місцевих досягнень буде влаштована в січні 1976 р. двотижнева виставка для загальної публіки. По закінченні виставки, найважливіші експонати будуть передані на постійне збереження у Сиракюзькому музеї та в Публічній окружній бібліотеці Онендаґа. Під знаком американського 200-річчя буде влаштовано в 1976 р. свято української незалежности 22 січня.

На літо 1976 року запляновано Український Фестиваль Двістірічча. Комітет поставив перед собою за завдання підготовити цілий цикль відповідних семінарів, культурних виставок, концертів тощо, які будуть синхронізовані з загальноамериканськими відзначуваннями 200-річчя Американської Незалежности у Сиракюзах.

Комітет 200-річчя очолив д-р Іван Гвозда. У всіх справах заінтересовані імпрезами 20-річчям, з пропозиціями тощо можуть кожночасно звертатися до екзекутивного секретаря Комітету пані Джойс Коч, 535 Fayet Blvd. Syracuse, N.Y. Tel:. 446-1246.

Відзначування 200-річчя Комітет ініціює виступом Капелі Бандуристів під управою Григорія Китастого у Сиракюзах 12 травня в авдиторії Вішоп Лудей Гай Скул, 815 Fay Rd. год. 7:30 вечора.

Відбулася інавґурація академічного року у філії УКУ в Буенос Айресі

Буенос Айрес, Арґентина (Н. Н.). — Під патронатом екзарха Пресов. Андрея Сапеляка та в приявності понад сотні слухачів і гостей відбулася тут у квітну неділю 1975 р. святкова інавґурація нового академічного року 1975-76 в Українському Католицькому Університеті ім. Климентія Папи, Філія в Буенос Айресі. Зібрання відкрив, вітаючи приявних професорів, студентів і гостей, керівник Філії, професор М. Василик. Він подав коротко історію Філії, піклування нею Блаженнішим Патріярхом Йосифом і Преосвященнішим Кир Андреєм, згадав покійного організатора сл. п. Богдана Галайчука й попросив до слова професора - гостя з Канади, д-ра Ярослава Рудницького, що в той час перебував в науковій поїздці по Південній Америці. Виступ проф. Рудницького поділявся на дві частини: віддання пошани попередньому керівникові Філії УКУ в Буенос Айресі — сл. п. проф. Богданові Галайчукові, „ученому високої кляси й міжнародного визнання, теоретикові порівняльного культурознавства в ділянці порівняльного права, що стоїть у почесному гроні таких світочів у цій науці як Кравфорд, Ґількман, Тойнбі, Кунц, Конечни й ін." та другої частини — наукової доповіді „Про структурні особливості української мови". Після доповіді відбулася дискусія, в якій приймали участь професори УКУ, студенти й дехто з гостей. — Увечорі тієї ж неділі Преосв. Кир Андрей відправив панахиду за спокій душі сл. п. Б. Галайчука, а після неї в приміщенні УКУ відбулася академічна конференція, в часі якої порушено багато справ організаційного, програмового й науково - видавничого порядку.

В Клівленді покликано комітет для вшанування Головного Командира УПА

Клівленд, Огайо. — На спільному засіданні голів та делегатів громадських, комбатантських та молодечих організацій 11 квітня, скликаному з ініціятиви місцевого Відділу УККА, покликано спеціяльний комітет, який займеться підготуванням та проведенням відзначення 25-тої річниці з дня смерти Головного Командира УПА, ген. Романа Шухевича-Чупринки. Комітет очолив мґр Степан Воляник, його заступниками є мґр Наталя Голембійовська, д-р Володимир Базарко та Володимир Хома, а секретарями мґр Анна Брездун та Ігор Оліяр. Оформлено референтури фінансову (Ілля Вільшанецький, Петро Райца, Василь Камінський), мистецько-програмову (Микола Кавка, Галя Яцишин, інж. Василь Хміляк та Богдан Рошецький) та пресову (Степан Зорій, Софія Мельник-Бура, Дарія Городиська і проф. Григорій Голембійовський). До комітету ще увійшли: В. Баран, Т. Бурий, мґр А. Вовк, інж. Р. Возняк, М. Гейниш, Г. Головка, інж. Г. Завадівський, мґр І. Зварун, Л. Кусяка, І. Макогон, В. Мигаль та Д. Струсь.

Нарада постановила, що святкова академія під патронатом Українських Злучених Організацій — Відділ УККА відбудеться в неділю 14-го вересня ц.р.

Остання група чужинців покинула Камбоджу

Араніяпраттет, Тайланд. — Тут прибула 8 травня черговa і остання група чужинців з Пном Пен. У цьому останньому транспорті було 550 осіб і, згідно з інформаціями, Камбоджу покинули всі чужинці, яких там застав кінець війни і встановлення комуністичного режиму. Серед осіб, які прибули до Тайланду, є також 4 американських кореспондентів, але ще не подано їхніх прізвищ. Як відомо, між залишеними був Лев Рудакевич.

Іноземні кореспонденти, які у двох групах прибули з Пном Пен, заявили, що тепер, коли вже всі чужинці залишили Камбоджу, вони могтимуть розповісти про те, як Хмер Руж (камбоджанські комуністи) встановляв у Пном Пен свій режим.

Президент Форд вимагає 507 мільйонів на допомогу для південнов'єтнамських втікачів

Вашінґтон. — Президент Джералд Форд у понеділок, 5 травня, переслав Конґресові вимогу, щоб законодавці схвалили 507 мільйонів долярів на переселення до ЗСА і на допомогу для близько 150,0000 південнов'єтнамських втікачів від комуністичної агресії. Первісно передбачалося, що коло 84,000 південних в'єтнамців одержить дозвіл поселитися в ЗСА, але коли посеред моря знайдено на 26 кораблях і човнах коло 30,000 додаткових втікачів і пораховано тих, які перебувають на острові Ґуам та на інших американських військових базах, то показалося, що втікачів буде між 140 і 150 тисяч. Наразі американський Уряд вживає різні „фонди наглої потреби" на покриття коштів переселення й опіки над втікачами, бо Палата Репрезентантів минулого тижня відкинула законопроєкт, вяготовлений ще перед упадком Сайґону, який пропонував на ці цілі 327 мільйонів долярів. Палата відкинула законопроєкт з уваги на те, що він містив також повновласті для Президента вживати американські військові частини при евакуації із Сайґону південнов'єтнамських втікачів. Думають, що Конґрес незабаром схвалить новий законопроєкт щодо фінансової допомоги, без цих повновластей для Президента, але не відомо, чи законодавці погодяться на суму, вимагану Білим Домом.

Конґресова підкомісія проголосувала допомогу для втікачів з Індокитаю

Вашінґтон. — У середу, 7 травня, Іміґраційна підкомісія Юридичної комісії Палати Репрезентантв одноголосно проголосувала призначити на переселення і тимчасову допомогу для втікачів від комуністичної агресії в Індокитаю „такі суми грошей, які будуть потрібні". Хоча Іміґраційна підкомісія не зазначила скільки грошей має бути призначено на ту ціль, то крок підкомісії уможливлює цілій Юридичній комісії голосувати над пропозицією президента Форда, щоб на допомогу для коло 130,000 втікачів призначити 507 мільйонів долярів. Сподіваються, що ціла Палата Репрезентантів голосуватиме в цій справі наступного тижня. Коментатори зазначують, що в обох Палатах Конґресу можна завважити деяку зміну щодо допомоги для втікачів із Південного В'єтнаму. Ще кілька днів тому багато законодавців неґативно висловлювалися щодо фінансової допомоги та цілого питання переселення втікачів до ЗСА, але після заклику Президента на пресовій конференції у вівторок, 6 травня, „відкрити двері" для цих втікачів, щораз більше сенаторів і конґресменів прилучуються до цього заклику. Але, хоча тепер вигляди на схвалення Конґресом допомоги для втікачів покращали, то існують інші проблеми. Речники публічних і приватних аґенцій, які займаються переселенням цих втікачів до ЗСА, вказують, що бракує спонзорів, які запевнили б цим втікачам роботу та мешкання, тяжко перевірити чи ці спонзори, які вже зголосилися, дійсно можуть затруднити цих південних в'єтнамців і камбоджців, а також далі існує широкопоширене помилкове мислення, що втікачі забиратимуть роботи від американців у цей період економічної рецесії.

Президент Форд дає запевнення західнім лідерам

Вашінґтон. — Президент Форд почав 7 травня серію зустрічів і конференцій з лідерами західніх держав з метою впевнити їх, що американська зовнішня політика залишається без змін і що ЗСА додержать своїх зобов'язань супроти союзників. Перші такі конференції відбулися з британським прем'єр-міністром Гаролдом Вілсоном, прем'єр-міністром Нової Зеляндії Волесом Е. Ровлінґом та прем'єр-міністром Австралії Ґоуґом Вітлемом. Всі три прем'єр-міністри прибули до Вашінґтону після закінчення конференції країн Комонвелту у Джамайці. 8 травня президент Форд мав зустріч з прем'єр-міністром Сінґапуру Лі Куан Євом. Хоч Сінґапур не має ніяких договорів оборонного характеру з ЗСА, то все таки сінґапурський уряд безпосередньо зацікавлений у дальшому розвитку подій на Далекому Сході і у Південно-східній Азії, тобто на обширах, з якими пов'язане майбутнє цієї держави.

У той час, коли президент Форд дав лідерам Нової Зеляндії та Австралії запевнення, що ЗСА „будуть стояти поруч приятелів і союзників в Азії", то з британським прем'єр-міністром Вілсоном він обговорював шляхи зміцнення Північноатлянтійського Оборонного Союзу (НАТО) і також недалекі наради членів НАТО в Брюсселі 29 і 30 травня, на які вибирається також президент Форд.

Католики Ню Йорку під проводом кардинала Кука вшанують пам'ять померлого кардинала Міндсенті

Ню Йорк. — В неділю, 11 травня в місцевій католицькій катедрі св. Патрика буде відправлене о год. 2:30 по полудні поминальне Богослуження за спокій душі померлого у Відні на вигнанні 6 травня голови Угорської Католицької Церкви кардинала Йозефа Міндсенті. Богослуження відправить кардинал Теренс Кук, а з похвальним словом про Покійного виступить колишній президент Фордгем Університету о. Роберт І. Ґеннон.

У поминальному Богослуженні плянують взяти масову участь члени угорської громади у Ню Йорку та околиці, а також представники різних етнічних груп у національних одягах. Кардинал Кук опублікував заяву, в якій висловлює жаль з приводу смерти кардинала Йозефа Міндсенті, стверджуючи, що „угорський народ, Католицька Церква і насправді всі чоловіки і жінки у всьому світі, які дорожать свободою і яким дорогі людські цінності, втратили великого чемпіона... Кардинал Міндсенті переніс терпіння більші, як їх може перенести більшість людей. Але все таки, він ніколи не переставав бути символом відваги, чесности і надії для всіх свободолюбних людей, де вони не були б. Він був людиною віри і глибокого, нескомплікованого та непохитного переконання. Ми оплакуємо втрату великого мужа Церкви, модерного мученика за віру і свободу у переконанні, що його геройський дух далі живе".

В СССР ПРОГОЛОШЕНО ОБМЕЖЕНУ АМНЕСТІЮ, ПОЛІТИЧНІ В'ЯЗНІ НЕ ОХОПЛЕНІ

Москва. — З нагоди відзначування 30-річчя з дня закінчення Другої світової війни 8 травня 1945 року, совєтський уряд проголосив досить обмежену амнестію для різних катеґорій в'язнів совєтських тюрем і концтаборів, виключаючи політичних в'язнів і особливо небезпечних злочинців. В першій мірі, на основі цієї амнестії з ув'язнення будуть звільнені в'язні, колишні ветерани і відзначені за воєнні заслуги, які відбувають кару ув'язнення до 5 років. Всім іншим в'язням з цієї категорії, засуджених на речинці понад 5 років ув'язнення, кара буде зменшена на половину. Крім того будуть звільнені з ув'язнення без уваги на довжину засуду, ветерани - інваліди, ветерани - жінки, чоловіки понад 60 років життя, жінки ветеранів - інвалідів і вдови, чоловіки, яких загинули в роки війни.

Амнестією не охоплені політичні в'язні, чи за совєтською офіційною термінологією, яка не визнає політичних в'язнів в СССР, — особи, засуджені за „протидержавні злочини", і особи, які рахуються особливо небезпечними рецидивістами. Крім політичних в'язнів, амнестією не охоплені особи, засуджені за зґвалтування, грабіж, спекуляцію чужоземною валютою, приватне виробництво пальної зброї і вибухових матеріялів, або які вчинили напад на члена міліції чи т. зв. добровільних народних дружин.

З уваги на те, що немає опублікованих даних про кількість совєтських в'язнів і про окремі катеґорії в'язнів, не можна нічого сказати, яке число з ув'язнених буде звільнено. Загально вважають, що в СССР кількіст в'язнів перевищає один мільйон осіб.

„Борба" остерігає перед „антиюґославською пропаґандою", вказуючи на українську еміґраційну пресу

Беоґрад. — Тутешній щоденник „Борба" з 27 квітня опублікував кореспонденцію з Сараєво свого кореспондента Авдо Гусаріка, який звертає увагу на загрозу з боку західньої та східньої пропаґанди, яка нібито намагається розпалювати незгоду між окремими національними групами в Юґославії. Серед пропаґандивних західніх видань, які поширюються в Юґославії, спеціяльне завдання мали б виконувати українські еміґраційні газети, памфлети і книжки, що їх надсилають до Юґославії місцевим українцям, закликаючи їх покидати Юґославію та поселюватися на Заході. „Понад сто українців в Боснії-Герцеґовині одержують такий матеріял" — твердить юґославський автор, інформуючи, що в Боснії-Герцеґовині проживає під сучасну пору 5,333 українців. Усіх українців в Юґославії нараховується 13,972 осіб.

А. Гусарік пише, що на останньому засіданні Центрального Комітету Ліґи Юґославських Комуністів постановлено активно протидіяти антиюґославській пропаґанді зі Сходу і з Заходу. Таким чином „Борба", друкуючи цю інформацію, поставила знак рівняння між антиюґославською пропаґандою на Сході і Заході, що має окрему вимову, бо вже від якогось часу в Юґославії була тенденція замовчувати антиюґославську пропаґанду на Сході. Згідно зі словами А. Гусаріка, і одна і друга пропаґанда небезпечні і їх треба публічно розкривати, не приховувати і з ними боротися. Одинока різниця між одною а другою пропаґандою — це їх „ідеологічне забарвлення", пише А. Гусарік.

В статті А. Гусаріка відзначається, що „радіостанції в деяких східньо-европейських країнах, поряд із своїми радіомовленнями у значному числі радіопрограм мовами наших національностей, почали в останньому часі робити контакти з громадянами Боснії-Герцеґовини; це вони роблять, надсилаючи сезонові послання доброї волі та організуючи обслідування публічної опінії та контести. Ці радіостанції час до часу опитують своїх слухачів у наших республіках і на основі їхніх відповідей роблять важливі висновки. Незалежно від того, деякі з цих станцій намагаються ділити національності Боснії-Герцеґовини і тоді підходити до них у підступній формі. Наприклад, одна радіостанція втримує „контакти" з сербами, а в той же час інша (радіостанція) робить це саме з мусулманами. В цей спосіб вони намагаються нацьковувати одну національність на другу".

Твори Леніна видано досі тиражем 450 мільйонів примірників

Москва. — У зв'язку з т. зв. „днем совєтської преси" газета „Правда" з 5 травня опублікувала деякі дані про совєтську видавничу справу. Як видно, рекорд побили видання творів В. Леніна. За час існування СССР видано твори Леніна на 102 мовах загальним тиражем понад 450 мільйонів примірників. На другому місці щодо тиражу є твори Маркса-Енґельса. Вони появилися на 49 мовах народів СССР і 34 мовах народів інших країн загальним тиражем понад 100 мільйонів примірників.

За совєтської влади появилося 2,7 мільйона назв книжок і брошур загальним тиражем біля 43 мільярди примірників. Тільки в 1974 році появилося понад 80 тисяч книжкових назв загальним тиражем 1,7 мільярда примірників. В 1974 році опубліковано друком 482 назв книжок, темою яких є совєтсько-німецька війна.

Окрему ділянку становлять періодичні видання. В СССР публікується понад 8 тисяч газет різних родів. Річний тираж всіх газет є понад 37 мільярдів примірників.

Вся ця масова видавнича продукція має за завдання сприяти, як пише ця ж „Правда" у редакційній статті „Перегляд нашої преси", „удосконалюванню партійної і державної роботи, вихованню кадрів в дусі високої політичної свідомости і правильного розуміння свого зобов'язання, для дальшого розвитку соціялістичної демократії". У зв'язку з цим „Правда" навіть пише про „практику ленінського принципу гласности", з чим пов'язується „політична точність і ідейна визначність, оперативність і актуальність", які, мовляв, особливо важливі „в сучасних умовах, коли різко поширилися можливості збирання різноманітної інформації і її скорого, у короткі години, а то й хвилини, поширення з допомогою всюдиприсутніх технічних засобів".

УКРАЇНСЬКІ ЖІНКИ-ПОЛІТВ'ЯЗНІ „ЗБЕРІГАЮТЬ ПОЧУТТЯ ВНУТРІШНЬОЇ СВОБОДИ"

Ню Йорк. — Комітет оборони совєтських політичних в'язнів інформує, що в лютому цього року українки — політв'язні Мордовського концтабору написали листа до Комітету оборони прав людини при ООН, в якому сказано:

1975 рік — Міжнародний Рік Жінки — започаткувався в таборі жінок - політв'язнів 12 грудня 1974 р. За спробу відзначити день прав людини покарали не тільки нас, а також наших малолітніх дітей і позбавили їх єдиного на рік побачення з нами.

У відповідь на це, ми відмовилися від примусової праці і таким способом запротестували проти законів, які допускають до пониження людської гідности і покарання дітей за провину матерів. Відірвані від рідної землі без будь - яких причин, ми в повності готові витримати всі пережиття, на які ми приречені (позбавлення побачень, права купувати продуктів, запроторення в карний ізолятор від 13 до 21 днів, запроторення в таборову тюрму від 3-ох до 6-ти місяців), щоб тільки зберегти в собі почуття внутрішньої свободи.

Одну жінку, політв'язня, Раїсу Іванову, людину здорову під кожним оглядом, в жовтні 1974 р. признали психічно хворою і запроторили в психіятричну лікарню 3-ого ИТК, учр. ЖХ 385. Це зроблено тільки тому, бо вона не відмовилася від своїх переконань. З початком цього року подібна доля припала політв'язневі 19-го ИТК, Менкушеві Вячеславові.

Просимо представників Комітету оборони прав людини відвідати нас особисто.

15 лютого 1975 р. Ірина Стасів, Стефанія Шабатура, Надія Світлична, Ніна Строката, Одарка Гусяк

У зв'язку з Міжнародним Роком Жінки, Союз Українок Америки і Комітет оборони совєтських політичних в'язнів готують брошурку: „Жінки — політичні в'язні в СССР", в якій будуть з'ясовані біографії, судові справи жінок - в'язнів, як і англійські тексти останніх протестних листів і заяв жінок, включно з англомовними текстами листів 4-ох українських жінок - в'язнів до генерального прокурора СССР Р. Руденка.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ УВАН

Ню Йорк. — Комісія Української Вільної Академії Наук для вивчення українсько - польських відносин при співучасті членів Наукового Товариства ім. Т. Шевченка влаштовує в суботу, 10-го травня ц. р. о год. 1-й дня наукову конференцію, присвячену розглядові українсько - польських відносин. Конференція поділена на дві частини. Керівником першої частини буде Тарас Гунчак, а доповіді виголосять: Франк Е. Сисин: „Адам Кисіль і польсько - українські відносини в 17-тому столітті", і М. К. Дзєвановскі: „Пілсуцький і Україна в 1918-1921 рр.". В другій частині, керівником якої буде Володимир Стойко, доповіді прочитають: Роман Сольчаник — „Повстанчий рух на Західній Україні і українська лівиця 1919-1923", і Іван Кедрин-Рудницький — „Пілсудський і національна політика Польщі". Конференція відбудеться в Будинку Академії при 206 В. 100-та вулиця.

ПРОФ. О. ФЕДИШИН ДОПОВІДАТИМЕ В НЮЙОРКСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Ню Йорк. — Олег С. Федишин, професор в Річмонд коледжі і Колюмбійському університеті, виступить в середу, 14-го травня ц. р. в Сіті Юніверсіті — Ґрадуейт Сентер (33 Вест 42-га вулиця) з доповіддю на тему: „Українці і білоруси — молодші брати-партнери чи об'єкти асиміляції". Крім проф. О. Федишина в конференції, яка розглядає національностеві проблеми Східньої Европи, візьмуть участь ще інші професори, спеціялісти поодиноких ділянок. Конференція розпічнеться з товариським прийняттям о год. 5.45 по полудні в кімнаті ч. 207.

ДИСКУСІЙНИЙ ВЕЧІР В НЮАРКУ

Нюарк. — З ініціятиви Відділу ООЧСУ тут буде влаштовано в суботу, 10 травня, о год. 7:30 вечора в залі Українського Народного Дому, Ірвінґтон, 140 Проспект дискусійний вечір на тему використаних і невикористаних можливостей на міжнародній арені українськими політичними чинниками. Доповідатимуть на цю тему д-р Петро Мірчук та ред. Михайло Сосновський. Після доповідей можна буде ставити запити та відбудеться дискусія.

ВИСТАВКА КАРТИН ІРИНИ ГОМОТЮК-ЗЕЛИК

Ню Йорк. — В ґалерії ОМУА, 149 2-га евеню відбувається виставка картин І. Г. Зелик: 55 олій і 5 виконаних вуглем. Сюжет картин включає краєвиди: Гантер, Н. Й. Рим і Кастельґандольфо, Італія; Куфштайн, Австрія; рівнож квіти, натюрмор і абстрактні малюнки. Виставка відкрита в будні від г. 6-8 та суботи і неділі від г. 1-8 вечора і триватиме до 11-го травня 1975 року.

ВШАНУЮТЬ УЧАСНИКІВ ЗИМОВОГО ПОХОДУ

Бавнд Брук, Н.Дж. — Орденська Рада Ордена залізного хреста Армії УНР інформує, що в неділю, 11-го травня ц.р о год. 1:15 по полудні на українському православному цвинтарі св. Андрея в Савт Бавнд Бруку, Н.Дж. біля Хреста-пам'ятника буде відслужена Торжественна Панахида за спокій душ поляглих і померлих учасників Першого Зимового Походу. Після Панахиди буде коротке слово.

ВЕСНЯНА ЗАБАВА В КОРИСТЬ УКРАЇНСЬКИХ СТУДІЙ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія. — Стипендійна Кураторія при Відділі УККА і Українська Студентська Громада влаштовують в суботу, 10-го травня ц. р. о год. 8.30 вечора в приміщеннях Менор Джуніор коледжу Сестер Василіянок у Дженкінтавні, Па. — весняну забаву з наміром здобути потрібні фонди для забезпечення праці і розвитку Українських Студій при Пенсельвенійському університеті. Стипендійна Кураторія зобов'язана кожного року вплачувати 3,000.00 на оплату українських студій. Стипендійну Кураторію очолюють в цьому році: д-р Володимир Галан — почесний голова, проф. д-р Богдан Гнатюк — діючий голова й інж. Михайло Нич — секретар.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n. Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Воля і добробут зобов'язують

Президент Джералд Форд мав повну рацію, коли під час пресової конференції у вівторок, 6-го травня, сказав, що „розчарований і дуже пригноблений" тим, що доволі багато американців, між ними і деякі законодавці, ставляться неґативно щодо прийняття до ЗСА коло 130,000 втікачів із Південного В'єтнаму, заявляючи, що „ми є країною, яка була створена імігрантами із усіх частин світу, і ми завжди були дуже гуманітарною нацією", Президент закликав Америку відкрити двері для цих найновіших втікачів від комуністичної агресії.

До цього правильного заклику президента Форда приєдналися вже губернатори кількох стейтів, посадники міст, ряд законодавців із обох партій, а також Джордж Міні, президент Американської Федерації Праці — Конґресу Індустріяльних Організацій, який заявив, що робітничі спілки допоможуть втікачам знайти працю, навіть в цей час, коли в Америці існують серйозні економічні проблеми. Заява Джорджа Міні дуже важлива, бо противники масового поселення південних в'єтнамців у цій країні дуже часто докликаються власне на те, що нібито ці втікачі забиратимуть роботи від американців. Натомість, як казав Президент і як підтверджують коментатори, ці побоювання безпідставні, бо 60 відсотків із втікачів — це діти, а тільки коло 30,000 голів родин пошукуватимуть за працею. Таким чином приплив нових імігрантів, які будуть розселені по цілій країні, не повинен спричинити жадних економічних труднощів для ЗСА. Крім того, багато із південнов'єтнамських втікачів — це лікарі, інженери, бизнесмени та інші професіоналісти, які порівняльно легко знайдуть затруднення в ЗСА. Країна потребує людей цих професій. Тому Конґрес не тільки з гуманітарних міркувань, але і в найкращому інтересі Америки повинен схвалити 507 мільйонів долярів на покриття коштів переселення та на тимчасову допомогу для цих втікачів, запропонованих президентом Фордом.

Противники „масового приїзду південних в'єтнамців чомусь „забувають", що кожного року до ЗСА прибувають на постійне поселення коло 300,000 імігрантів, а втікачів із Південного В'єтнаму буде 130-140 тисяч. Крім того, як вказав Президент на пресовій конференції і як зазначують коментатори, ЗСА в 1950-их роках прийняли близько 50,000 мадярів і коло 700,000 кубинців, які втекли від комуністичних режимів, а після Другої світової війни Америка дозволила понад 400,000 втікачам із Совєтського Союзу та інших комуністичних країн Східньої Европи поселитися у цій країні. Америка не може закрити дверей перед південними в'єтнамцями та камбоджцями, цими найновішими втікачами від комуністичної агресії.

Причини, чому Америка повинна прийняти цих втікачів із Індокитаю, були знаменито підсумовані Джорджем Міні, який сказав: „ЗСА мають моральне зобов'язання, від якого не можуть втекти. Ми є народом імігрантів. Відкидаючи їх, ми заперечували б нашу спадщину та історію цієї країни, як прибіжище для пригнічених".

Можна прийняти як своєрідний символ, що одним з перших, хто зголосився прийняти і затруднити дві родини в'єтнамських втікачів був, — як це поінформував бостонський „Крішчієн Саєнс Монітор", — громадянин українського роду. Воля і добробут зобов'язують.

З перспективи тридцяти років

7 травня проминуло 30 років від дня, коли гітлерівська Німеччина скапітулювала перед альянтами. 8 травня на европейських фронтах припинено збройні дії і почався в Европі мирний період, який триває по сьогодні. З перспективи тридцяти років можна оцінити не тільки всі ці події, які мали місце в Европі, але й наслідки цих подій для европейського континенту і для усього світу.

Друга світова війна принесла зі собою упадок міжнародної політичної структури і допровадила до далекойдучого пересунення силових центрів у світі, у висліді чого у великій мірі зменшилася роля таких західньоевропейських держав як Франція, Німеччина чи Великобританія. Ключова позиція в Европі пересунулася далеко на схід до Москви, а єдиною опорою Західньої Европи стає ще дальший Вашингтон.

За минулих 30 років Совєтський Союз, один з переможців гітлерівської Німеччини, зумів не тільки поширити свої кордони, а й підкорити своїй контролі ряд держав Східньо - Центральної Европи. Всі намагання західніх держав під проводом ЗСА принаймні послабити московський затиск на т. зв. сателітах СССР в Европі не принесли ніякого успіху. Мало того, панування Москви в Европі якраз у 30-річчя закінчення війни має всі вигляди на те, щоб дістати остаточну леґалізацію і формальну згоду західніх держав, в тому й З'єднаних Стейтів Америки.

Якраз тепер в Европі добігає до кінця Европейська конференція для справ безпеки і співробітництва, скликана за ініціятивою СССР, яка має на своїй заключній сесії ствердити непорушність в Европі тих політичних кордонів, які виникли у висліді Другої світової війни, тобто леґалізувати „на постійно" захоплення Москвою цілого ряду колись незалежних народів Европи, які тепер включені до російсько - совєтської імперії або як совєтські „національні республіки", або як сателітні „соціялістичні держави".

У такій ситуації особливо важкою є доля України і українського народу. У висліді розвитку подій в Европі, не зважаючи на довголітню збройну і підпільно - революційну боротьбу, що продовжувалася на українських землях до початку 50-их років після закінчення війни в 1945 році, Україна опинилася у глибокому російському запіллі, відгороджена від вільного світу поясом сателітних держав, також залежних від Москви, хоч з кращим кваліфативно політичним статусом.

30-річчя з дня закінчення війни світ зустрічає у час політики т. зв. відпруження між совєтським бльоком і Заходом, а точніше між СССР і ЗСА. Щораз то більше поширюється і закріплюється на Заході думка, що тривалий мир у світі можна буде забезпечити тільки визнанням існуючого політичного статус кво в Европі і поділу світу на сфери впливу між надпотугами.

Не зважаючи на внутрішні труднощі і чималі ускладнення, совєтська російська імперія в такій ситуації переживає черговий тріюмф, сподіваючись, що власне якраз у цьому році їй пощастить фактично завершити здобич її імперіялістичного розбою в Европі формальними актами і в цей спосіб унешкідливити всі ті відосередні сили, які впродовж останніх 30 років змагалися за здійснення тих ідеалів, що були записані і в Атлантійській Хартії і в Чартері Об'єднаних Націй.

І. Вовчук

ЯК „ВИЗВОЛИТЕЛІ" СКРІПЛЮВАЛИ ДРУЖБУ КРОВ'Ю

Ювілеї, як засіб в імперській політиці большевиків, заведено за владування Сталіна. На початку Другої світової війни, перемогу в якій дуже голосно святкують в московському царстві цього року, так само гучно святкували 60-ліття Сталіна 21 грудня 1939 року. Все славословлено. Були телеграми від державних діячів світу. Гітлер в стриманому привіті бажав йому „доброго здоров'я, а також щасливого майбутнього народам дружнього Совєтського Союзу". Міністер закордонних справ Німеччини фон Ріббентроп в привіті відзначав, як три місяці перед тим, під час його відвідин в Кремлі „було покладено початок нових відносин між двома великими народами і тим створено підстави для дружби між ними".

Сталін так само дружньо відповів обом. У відповіді Ріббентропові він, дякуючи за поздоровлення, писав: „Дружба народів Німеччини і Совєтського Союзу, скріплена кров'ю, має всі підстави бути довгою і міцною". В той час справді дружба між двома соціялізмами (червоним і брунатним) вже була скріплена кров'ю поляків, і Сталін почав скріплювати її і кров'ю фінською, на що Гітлер дивився скоса.

Після закінчення Другої світової війни в СССР написано про неї багато. В ювілейному році перемоги, яку за велінням ЦК КПСС в царстві „зрілого соціялізму" з великим галасом святкувамуть від 3-го до 9-го травня, про перемогу пишуть дуже багато. Історики, вчені і наукові установи, змагаючись між собою, насвітлюють якнайширше „отечественну" перемогу і в зливі писанини приховують правду про дружбу обох „визволителів" в рятуванні братів українців і білорусів „від польських панів". В насвітленні тих подій подається дві причини: поперше — треба було „визволити поневолену Західню Україну і Західню Білорусь; подруге — пересунути кордони на захід і там стримати агресію.

Доктор історичних наук Г. Ратиані в статті Напередодні", рецензуючи перші три томи „Історії Другої світової війни 1939-1945", — дванадцятитомник, насвітливши, як партія посилено готувала країну до зудару, твердить: „З'єдинення українських і білоруських народів шляхом звільнення населення Західньої України і Західньої Білорусії від загрози фашистівського рабства в листопаді 1939 року пересунуло кордони Совєтського Союзу на захід на 250-300 клм." („Правда", 4. 2. 75). Насвітливши подібне пересунення кордону з Фінляндією і біля Балтійського моря, після окупації Литви, Латвії й Естонії, вчений історик твердить (не по вченому), що все це „створювало сприятливіші умови захисту від аґресора..." Нова формула ювілейного перелицьовування історії навиворіт за логікою большевицького єдинодержавства виглядає в „Правді" і „Ізвестіях" просто: братів визволяли, кордони пересували, час проволікали, щоб краще підготуватись, — а все це створювало кращі умови для захисту від агресії.

В „отечественному" насвітленні промовчує і приховує факт, як восени 1939 р. большевицький уряд імперії СССР уклав військовий союз з гітлерівською Німеччиною, назвавши його „договором про ненапад". В тому союзі йшлося не про „визволення" братів і не про „невтралітет" СССР, щоб виграти час, а про розподіл спочатку Східньої Европи, а пізніше і світу між двома соціялізмами: червоним — большевицьким і брунатним — німецьким.

Академік І. Мінц в статті „Повчальні уроки історії" наводить цитату з другого тому „Історії другої світової війни", де говориться, що договір про ненапад „був необхідний не тільки для оборони, але й для розколу табору імперіялістичних держав", перелицювавши тодішню дійсність на „отечественний" копил пробує обдурити історію. „Совєтсько-германський договір про ненапад, — твердить академік, дійсно зірвав створення єдиного антисовєтського імперіялістичного фронту. Завдяки йому війну з Німеччиною було відкладено на 22 місяці.

За ці два роки народи Прибалтики відновили в себе совєтську владу, з'єднались зі своєю батьківщиною народи Західньої України і Західньої Білорусії, визволилась з-під влади боярсько-фашистівської Румунії Басарабія, кордони СССР були пересунуті на захід" („Ізвєстія", 4-го березня). А що ж було в дійсності?

Наступ червоної армії на територію Польщі почався 17 вересня 1939 року після першого приїзду Ріббентропа до Москви 23 серпня, в час якого устійнено межі двох соціялізмів на терені Польщі. За другим приїздом, 28 вересня уклали військовий союз між СССР і Німеччиною під назвою „Договір про дружбу і кордони", остаточно визначивши розподіл Польщі. В „Правді" за 30 вересня 1939 р. було надруковано текст його з заявою, яка своєю нахабністю має мало подібних в історії:

„Після того як Німецький уряд і уряд СССР підписаним договором остаточно урегулювали питання, що виникли після розпаду Польської держави, і тим самим створили міцний фундамент для довгого миру в Східній Европі, вони однозгідно висловлюють думку, що ліквідація війни між Німеччиною

(Закінчення на стор. 4-ій)

В. Шандор

НЕ МЮНХЕН — УЖГОРОД РІШАВ...

Державно - визвольна справа України є тепер і буде в будучому під постійним обстрілом недоброзичливих сусідів та інших ворогів української державности. Цей обстріл не конче мусить бути з гармат чи скорострілів. Він є пером і словом, а перо є, властиво з такої самої сталі, що й гармата. Притокою до такого обстрілу збоку ворогів служить не тільки сама ідея української державности, але й невластива та невірна наша власна інтерпретація нашого і с т оричного минулого та подій з ним зв'язаних. Вороги використовують наші історичні й політичні помилки, які ми свідомо чи несвідомо робимо. Вони їх ретельно збирають і у корисний для них час нас ними обстрілюють.

„Вільне Слово" з Торонта, редактором якого є д-р Степан Росоха, в ч. 11 з 13-го березня 1965 року принесло статтю з нагоди річниці державности Карпатської України, в якій є наступне твердження: „У висліді рішення чотирьох держав у Мюнхені 1938 року і віддачі Судетів чеським урядом Німеччині, почали українці Закарпаття ставити домагання автономії від чеського уряду для Карпатської України".

Своєчасно ми вказали в статтях на цю невірну та шкідливу інтерпретацію, не наводячи назви ні часопису ні редактора. Коли, однак, „Вільне Слово" ч. 13 з 15-го березня 1975 року з поновної нагоди річниці державности Карпатської України знову принесло цілий передрук тієї самої статті з наведеним твердженням, тільки з переставленими відступами, то уважаємо своїм громадським обов'язком поставити справу ясно та її публічно висвітлити.

З наведеного твердження д-ра С. Росохи виходить, що карпатські українці, тільки в зв'язку з рішенням чотирьох великодержав в Мюнхені під диктатом Гітлера та віддачі Судетів Німеччині, „почали ставити домагання автономії від чеського уряду".

Для нас є зрозумілим, якщо вороги нашої державности зв'язують визвольні змагання української нації із всякими непопулярними політичними системами в світі, включно з нацизмом типу Гітлера, тільки для того, щоб нас в очах світу дискредитувати. Це є завданням ворогів і вони його виконують докладно й послідовно. Проти них ми вживаємо аргументів української державної рації, нашої історичної правди, міжнародного права тощо. Але, як і чим ми маємо арґументувати правну основу й моральну чистоту боротьби української нації за власну державність проти подібних невірних та шкідливих тверджень наших власних людей та ще другого заступника голови карпатського Сойму?!

Є загально відомий та міжнародноправно стверджений історичний факт, що Карпатська Україна приєдналась до Чехо - Словацької республіки в 1919 році на найширших автономних правах. Рівнож загально відомий факт, що відразу від 1919 року карпатські русини - українці зачали боротьбу за здійснення своїх автономних прав. Першим, хто очолив цю боротьбу, був д-р Г. Жаткович, провідник американських русинів і перший губернатор краю.

Чехо - Словаччина, замість зачати переводити автономію поступово в життя, повела строгий централістичний державно - політичний курс. Коли д-р Г. Жаткович мимо всіх його зусиль побачив, що йому не вдасться змінити започаткований вже курс централістичної державної політики, зрезиґнував і повернувся знову до ЗСА.

Отже, карпатські русини-українці почали ставити домагання до уряду Чехо-Словаччини не в 1938 році „у висліді рішень чотирьох держав у Мюнхені", як це твердить д-р С. Росоха у „Вільному Слові", а на основі Сен - Жерменського договору з 1919 року та конституції Чехо - Словаччини з 1920 р., в яких були загарантовані автономні права Карпатської України.

Це були вихідні точки наших автономних прав, а не конференція в Мюнхені з Гітлером на чолі. Карпатські русини - українці почали боротись і домагатись автономних прав ще тоді, коли про Гітлера тільки його рідна мама знала, що він живе на світі. Тому уважаємо грубою політичною помилкою та безвідповідальністю переносити справу вимоги автономії краю до доби віддачі Судетів Німеччині та зв'язувати її в якійнебудь формі з політикою Гітлера та його нацистської Німеччини.

У зв'язку з цим хочемо вказати на практичні політичні наслідки такого твердження. Тимчасовий Чехо-Словацький уряд в Лондоні, покликаний президентом Е. Бенешем в липні 1940 р. зайняв до державних змін 1938 року в Чехо - Словаччині таке становище: „Все, що сталось від вересня 1938 року, сталося нелегально, протиконституційно, було нам вмушене погрозами, терором і насильством. Ми ніколи це не визнаємо".

Якщо прийняти твердження д-ра С. Росохи за правдиве, то в розумінні наведеної резолюції, яку відтак Бенеш і його уряд в Празі перевів дуже послідовно, всі тогочасні правно - політичні акти на Карпатській Україні, з федеративним державним статусом включно, підлягають під характеристику наведеної резолюції та згідно з нею є актами протиконституційними.

Веручи під увагу відступ часу та сучасний змінений

(Закінчення на стор. 3-ій)

Лука Луців

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

АЛЬМАНАХ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ на рік 1975. Річник 65-ий. Видавництво „Свобода", Джерзі Сити — Ню Йорк. Обкладинка роботи артиста - маляра Богдана Титли. Ст. 167 та 24 ст. оголошень.

В 65-му Альманахові Українського Народного Союзу на 1975 рік маємо, — крім календарної частини та трьох державних гимнів (українського, американського і канадського) та гимну американських українців, — цікаві статті про наше славне минуле та про актуальні теми сьогочасности, а також дещо „для науки й розваги", як пишеться в проспекті Видавництва. Альманах багато ілюстрований, що оживлює його зміст.

ЛУКА ЛУЦІВ у статті „За волю України" пише про те, як Українські Січові Стрільці 60 років тому відновили боротьбу за самостійність України.

М. СОСНОВСЬКИЙ (ст. 47-61) показує на історичному тлі, чим є в Україні „рух опору", речники якого „виходять не тільки від засад так званих основних прав людини, як від основного права національної спільноти як такої на справді вільний і незалежний розвиток". Авторові вдалося на 51-ох сторінках з'ясувати те, як український нарід серед важких умов бореться за своє існування під ярмом російських шовіністів.

ІВАН КЕДРИН оповідає про те, як під час Другої світової війни Сталін, Андерс і Сікорський торгували українцями, і як Сталін сказав Андерсові, що він спільно з поляками „винищить українців" (розуміється західніх).

А. ДРАГАН дав уривок своїх спогадів про те, як він в 1943 році мандрував із Німеччини до Еспанії, переживаючи „всілякі страшні і комічні пригоди". Читач хотів би більше цих спогадів.

В. ЯНІВ закликає українців у вільному світі „зрозуміти, вистудіювати, проаналізувати й представити світові у повній величі" — творчість Тараса Шевченка („Філософічні елементи в творчості Шевченка").

БОГДАН КРАВЦІВ надрукував свою доповідь, виголошену на відкритті Днів Української Книжки і виставки українського друкованого слова в Чікаґо 2 листопада 1974 року — під заг. „Українська книжка в діяспорі". Автор пише, що „варто нам... підтримати українську книжку в її трудному, але звитяжному поході дорогами й землями української діяспори.

М. МИХАЛОВИЧ дав силюету замученого гітлерівцями поета Олега Кандиби Ольжича. ЯРОСЛАВ ПАДОХ твердить у своїй статті, що „молодь — це ключ до майбутнього", і тому не можна скупитися з витратами на інвестиції в молодь. Автор гадає, що цією справою мали б зайнятися Українські братські Союзи.

Л. ПОЛТАВА помістив репортаж про „українського будівничого Америки", — інж. Аполінарія Осадцу, який має поважні фахові успіхи.

З літератури вміщені поезії й проза таких авторів: В. Онуфрієнка, Ікера, Т. Курпіти, І. Савицької, Л. Коленської та О. Раня.

РОМАН САВИЦЬКИЙ, мол., цікавився тим, як поводяться „видатні музики зблизька", беручи до уваги чужих і українських композиторів. Про музику пише і В. Ємець, який вмістив статтю про те, „Коли воскресала кобзарева слава".

К. КРУПСЬКИЙ інформує про „Описи України" Бопляна, які тепер вийшли польською мовою у Варшаві; д-р Ю. ШУМОВСЬКИЙ про нову державу Непаль в Гімалаях, а І. МАРТИНЮК про андріївські звичаї с е л а Ценева Бережанського повіту.

Кольорова обкладинка в яскравих барвах та 50 ілюстрацій в тексті Альманаха уповноважують його до того, щоб він був прикрасою в хаті впродовж цілого 1975-го року.

— ● —

Жигмонт Богдан Олексин. ПІСНЯ ПРО ЧЕРВОНУ КАЛИНУ. 1914-1974. Історія УСС-ів для молоді. Українське Видавництво Червона Калина, Ню Йорк, Н. Й., 1974, ст. 95. Обкладинка — арт. маляра Едварда Козака, портрет — арт. маляра Михайла Мороза.

Ця розкішно видана книжечка — це тривка пам'ятка з 60-річного ювілею славних Українських Січових Стрільців, які в 1914 році відновили збройну боротьбу проти Москви, що зі союзниці України за часів Богдана Хмельницького, стала жорстоким поневолювачем українського народу, заперечуючи навіть саме існування українців та їхньої прекрасної мови.

Українські Січові Стрільці йшли до бою з піснею про червону калину, яка стала їхнім гимном, бо хотіли „визволити братів українців з московських кайдан".

Сотник УСС Жигмонт Б. Олексин, який після закінчення Першої світової війни працював для українського народу як педагогучитель, написав оцю книжечку для української молоді, щоб вона пізнала, за що Українські Січові Стрільці боролися в Першій світовій війні та після неї, за що вони клали свої буйні голови в горах Карпатах та на широких степах України. УСС старалися здійснити „Заповіт" Тараса Шевченка, вони були вірними

(Продовження на 3-ій стор.)

Іванна Савицька

ДВА ТИЖНІ СОНЦЯ

(Репортаж)

2

ПІДГЛЯДАЄМО МІЛЬЙОНЕРА

Заки ми сядемо в моторовий човен, пригляньмося нашій місцевості Вінтер Парк, що віддалена від летовища на п'ятнадцять хвилин їзди автом. Оця райська закутина із тридцятьма тисячами населення, вся в парках, квітах і зелені, що пишається славним на всю Флориду Ролліне коледжем, поєднує гармонійно дві зовсім різні дільниці: одну — виключно комерційну, другу — мешкальневу.

В комерційній — мініятюрні крамнички, европейського доброго полудневого стилю. Всі в городах і квітах, всі непорочно чисті, ні папірчика, ні недокурка на дорозі. Тут антики, безліч ґалерій, добрий жіночий одяг, книжки, подорожні аґенції, тут і кава і морозиво під голим небом, часто під пальмою, з богемічним акцентом в обслузі. Тут бо осідок мистців - емеритів, артистів, письменників, науковців, які, зберігаючи чудом давні традиції, тримають місцевість на такому рівні, що вона стягає туристів зо всіх усюдів.

Тут теж у парку пристань, в якій заякорені човни, що нас нестимуть по озерах, над якими живуть мільйонери.

І ось ми з Ганею у моторовім човні, загорнені вітрівками проти холоду, їдемо з групою туристів оглядати екзотичну рістню, птахів, природу і посілості мільйонерів (квиток — два доляри).

Вони, ті посілості, розташовані віночком вколо озер, заховані здебільша в квітучих городах і садах, і їхні власники звикли до того, що день - у день, круглий Божий рік, тисячі цікавих очей приглядається, хоч би і здалеку їхнім маєткам. В заміну за це місто інкасує гроші, туристи мають атракцію — і всі вдоволені.

Ми довідуємося, що ще недавно, бо в двадцять дев'ятому році, акр землі тут коштував два доляри і сорок центів. Сьогодні ціна на землю в мільйонерській дільниці доходить до шістсот тисяч.

Їдемо вузькими каналами, що сполучують одне озеро з другим. Тут безліч галасливих птахів, скороростуче бамбу-дерево (в тропікальних країнах шістнадцять інчів на день). Тут всякі екзотичні птахоподібні квіти, що їх Таня знає напам'ять із попередніх мандрів і зрисовує їх „на ходу" у свій підручний шкіцівник.

Ось щось цікавого! Резиденція мільйонера - самітника, що із слугою - мурином одинцем проживає в екзотичному царстві.

Нам щастить, бо мільйонер саме вийшов у сад на розмову з гордопишними павами.

Моторовий човен підпливає ближче до берега, цокотять фотоапарати, підносяться льорнетки, і я разом з іншими підглядаю екзотичну появу, що їй на ім'я — мільйонер.

Добродій ще не старий, з вусами і борідкою, у білому тропікальному брилі, в синій, мов небо, сорочці обходить квітучий квітник, нахиляється над камеліями —може править їм компліменти, — і наче на сцені театру, зриває на ходу одну троянду і щезає у дверях резиденції.

— Кому ж ця рожа? — хтось спитає? Не знаю! Мільйонери теж мають секретні серцеві таємниці...

МИСТЕЦЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ

В нашій місцевості, уздовж головної вулиці і парку, розташована річна виставка мистецьких виробів, малярства, графіки, рисунку і скульптури. Це вже останній день виставки і ми віддаємо їй цілий четвер.

Триста вісімдесят п'ять мистців із тридцяти і одного стейту брали участь у виставці. Триста тисяч глядачів просунулось вулицею впродовж трьох днів.

Ви уявляєте цей натовп і цю кольорадну картину, що ще й посьогодні не сходить мені з очей.

Проте рівень виставки, — як кажуть знавці, — нижчий, як в минулі роки.

Ми віднайшли там українця—мистця із Маямі, що не міняючи прізвища, виставляв свої акварелі поряд з іншими.

Ми оглядали кераміку різних - прерізних стилів і нічого собі не вподобали. Ми дивувались скелетно - бляшаній скульптурі, що в своїй модерній безсюжетності теж репрезентувала мистецтво.

Ми приглядались райдужності дутого скла, м'якості тканих килимочків, беззмістовності модних абстрактів, безмежній кількості картин, що їх мистецької вартости не в силі було збагнути. Ми вдягали на себе мексиканські панчо, взували апостольські сандалі, обвішувались мущельками і, скинувши швидко чужі прикраси, йшли на кавове морозиво, даючи відпочинок ногам, що підбившись на камінних плитах, просили милосердя.

Врешті по довгому шуканні нам вдалося віднайти на мольберті рисунок, що пишався сильною кокардою, із написом — перша нагорода.

Рисунок представляв наґу жінку досить поважного віку, із повною, переливною фігурою. Лице було засоромлене і частково заслонене рукою. Без сумніву, мистець добрий, і рисунок добрий, над темою можна б сперечатися.

Несподівано повстало замішання. За традицією, картина, нагороджена першою премією, переходить на власність міста і оздобляє Конференційну залю „Ситі Голу". Прийшлось домовлятись із мистцем і міняти картину на іншу...

Ось так, надихавшись мистецтвом на повні груди, втомившись ходженням до безпритомности, ми покинули комерційну дільницю Вінтер Парку і в синіх водах загрітого сонцем басейну топили втому і біль ніг „важко відпрацьованого" дня.

(Продовження буде)

СТУДІЙНЕ ТОВАРИСТВО ім. М. ГРУШЕВСЬКОГО
та
ТОВАРИСТВО ПРИХИЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ
в 50-ту річницю смерти Сун-Ят-Сена (1925-1975)
в 75-ту річницю повстання Боксерів (1900-1975)
— влаштовують —

АКАДЕМІЧНИЙ ВЕЧІР

в програмі якого буде доповідь Ярослава К. ТУРКАЛО:
(уперше для українських слухачів)

„Червоний Китай 1975 року"

Враження з подорожі по Китаю. Пекін, Шанхай, Кантон. Велика китайська стіна. Лікарні, школи, колгоспи. Коли можна сподіватися війни між Китаєм та Радянським Союзом.

Академічний вечір відбудеться
в НЕДІЛЮ 18-го ТРАВНЯ 1975 р. о 5-ій год.
в залі УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕРКВИ
569 ДЖОРДЖ ВУЛ. НЮ ГЕЙВЕН. КОНН.

Управа

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ

НА ОСЕЛІ ім. О. ОЛЬЖИЧА в ЛІГАЙТОН, Па.
в днях 24-25-го ТРАВНЯ 1975 р., щоби пом'янути:

- Борців за людські та національні права і вольности,
- Поселенців громадян України із століттям їхнього побуту,
- Знаменні події США для відзначення їх в 1976 р.

ПРОГРАМА:

1. В СУБОТУ ДНЯ 24-го ТРАВНЯ б. р.:
   в годині 8-ій вечора ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ під час якої гратиме відома оркестра „ДНІПРО".
2. В НЕДІЛЮ 25-го ТРАВНЯ б. р.:
   а) в год. 11-ій перед пол. ПРОПАМ'ЯТНІ БОГОСЛУЖБИ.
   б) в год. 1-ій по пол. цікава СВЯТКОВА ПРОГРАМА.
   в) в год. 8-ій вечора ТАНЦЮВАЛЬНИЙ ВЕЧІР при звуках оркестри „ДНІПРО".

Масово візьміть участь, а головно приводьте молодь! Наше гасло: — „Пам'ять за Велике Минуле — Шлях до Світлого Майбутнього"!

Окружний Ювілейний Комітет
Вугільного Басейну

Увага! Абітурієнти Увага!

УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ ГІМНАЗІЇ КНЯЖОГО ГОРОДА

Перемишля!

З'ЇЗД З ПРИВОДУ НАШОЇ МАТУРИ

В ТРАВНІ та ЧЕРВНІ 1930 РОЦІ
відбудеться на УКРАЇНСЬКІЙ ОСЕЛІ

„Союзівка"

в днях 24-25 травня 1975 року

у ВІЛЛІ „КИЇВ"

У ПРОГРАМІ З'ЇЗДУ:

8-9 рано — Сніданок.
Реєстрація — 9-12 год. дня.
Початок З'їзду — год. 1-ша по пол.
Відкриття З'їзду — ПЕТРО ЯМНЯК.
Вибір Президії.
МИРОСЛАВ ПРОКОП: До генези нашого покоління.
Під час з'їзду відтворення моментів навчання VIII кляс (участь беруть: ПЕТРО ЯМНЯК, ІВАН СКОЧИЛЯС, РОМАН РЕЙНАРОВИЧ, РОМАН ТИМЧУК), спомини, розвагова частина, ученики про себе самих.
БЕНКЕТ — 6:30 веч. (Стрій довільний).
У міжчасі тов. ІВАН СКОЧИЛЯС відтворить картину з пластового життя.
Неділя, 25-го травня — Служба Божа, о. декан ІВАН СИРОТИНСЬКИЙ
Год. 1-ша по пол. — Прощальний обід.
Проситься всіх зголошених Товаришів, голоситися на адресу „Союзівки", у дир. Володимира Кваса.

ЗА ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ:

Д-р Мирослав Прокоп — Д-р Роман Рейнарович
Актор української сцени
Мгр Іван Скочиляс — Роман Тимчук
Ред. Петро Ямняк

Привіти слати на адресу: P. Yamniak, 9 Lincoln Place, Clifton, N.J. 07011.

ГРОМАДЯНИ!
Ви заробляєте тепер бодай три рази більше, як двадцять років тому. Чому вистачає Вам забезпечення, яке Ви придбали тоді? Негайно доповніть його й достосуйте до своїх теперішних вимог та свого життьового рівня
в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

учнями Івана Франка, який навчав їх, що

Встане славна мати
Україна
Щаслива і вільна,
Від Кубані аж до Сяну-
річки
Одна нероздільна.

Автор цієї книжечки зробив „коротку мандрівку в історію", згадав про „Пласт", „Січ" і „Сокіл" та про цивільне Товариство ‚Січові Стрільці" і після того оповідає про Першу світову війну, про „Союз Визволення України", про створення Корпусу Українських Січових Стрільців. В книжці маємо історію боїв УСС, від Карпат почавши, аж до славного здобуття Києва при кінці серпня 1919 року, та дальшу долю УСС та всієї Української Армії, частиною якої стали Українські Січові Стрільці після того, як Україна здобула була собі самостійність в 1918 році.

Автор пише не тільки про бойову діяльність УСС, він згадує і про їхні пісні, про їхній театр і мистців, поетів та видавництва. Немає місця тут ширше про це згадувати. Зазначимо, що на 95 сторінках книжки маємо аж 80 ілюстрацій на доброму папері, які допоможуть молодим читачам пізнати стрілецьке життя та зрозуміти важливий період історії України, її визвольну війну в роках 1914-1921. Читач знайде тут оповідання про Маківку, про те, як „Український прапор повівав над Галичем", про бої „На золотому Поділлі" та „На Лисоні". Він із цікавістю прочитає і про те, як „УСС ставилися до української культури".

Книжку цю мали б закупити українознавчі школи для своїх учнів із старших кляс, бо це добрий посібник до навчання найновішої історії України. Її повинні поширити між своїми членами молодечі організації, бо це не тільки історія УСС, а й історія України в новіх часах.

Розвиток промисловости в Україні належав до найнижчих в СССР

Москва. — Газета „Известия" опублікувала у двох підряд числах за 29 і 30-го квітня цього року статистичні дані про СССР за післявоєнні роки, коли йдеться про економічний розвиток. Згідно з цими даними, Українська СССР належала до числа чотирьох республік з найнижчим темпом загального росту об'єму продукції промисловости, приймаючи за вихідну підставу в обчисленнях та порівнаннях 1940 (1940 р. — 1).

У той час, коли загально по всьому СССР темпо росту об'єму промислової продукції за пляном в 1975 р. має досягнути 16,9, то в Українській СССР тільки 11,7. Нижчі показники передбачені ще для Грузинської ССР — 8,2, Туркменської ССР — 10,1, і Азербайджанської СССР — 8,2. Російська СФСР має виказати темпо росту 15,0.

Ці показники набирають значення у повному засягу щойно тоді, коли їх зіставити з даними про воєнні знищення, що їх потерпіли окремі республіки СССР. Увесь СССР поніс втрат у роки війни на загальну суму 679 мільярдів карбованців (в цінах 1941 року). З усіх республік найбільші втрати понесла Україна, бо на загальну суму 285 мільярдів карбованців. Російська СФСР понесла втрат на суму 255 мільярдів карбованців, Білоруська — 75 млрд. крб., Латвія — 20 млрд. карб. Литва — 17 млрд. крб., Естонія — 16 млрд. крб., а Молдавія — 11 млрд. крб. Іншими словами, порівняно з промисловим розвитком усього СССР і враховуючи воєнні знищення, промисловий розвиток України був Москвою штучно сповільнений, а коштом України розвивалися інші райони СССР. Ці республіки, які виказали нижче темпо росту промислової продукції від України, включаючи Узбецьку ССР, якої темпо росту загального об'єму промислової продукції було 12,5 порівняно з 1940 роком, не тільки не були знищені у війні, але мали змогу у роки війни у ще більшому темпі упромисловлюватися. Це стосується також європейської і усієї азійської частин Російської СФСР.

НЕ МЮНХЕН — УЖГОРОД РІШАВ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

стан Карпатської України, того роду висновки Бенеша можна тепер уважати суто теоретичними. Але для правдивої історичної характеристики ролі Карпатської України та її конституційно-правного розвитку за добу приналежности до Чехо - Словаччини, як рівнож її федеративного державного статусу, відповідне насвітлення нашого становища є незвичайно важливим, якщо хочемо увійти в історію, як державний партнер, а не як чужа агентура. Ми мусимо бути свідомі того, що світ дивиться на Україну та чинність її провідної верстви, як на свого майбутнього державного партнера, розцінює форму й спосіб його політичних виявів та ретельно занотовує позитиви й негативи.

У 1953 році підписаний брав участь з рамени Пан-Американської Української Конференції та УККА в однотижневій конференції з проблем міжнародної політики на Колгейт Університеті, Гамілтон, Н. Й. В дискусії зайшла мова про Ялту та чехо - словацько - совєтський договір відносно Карпатської України, а в зв'язку з цим і справа приєднання її до України. Дискутанти доказували правну неважність цих міждержавних договорів, інші знову ставили потребу їх відкликання тощо.

Підписаний виступив з протилежними арґументами міжнародно - правного, історичного та національного характеру. Один з присутніх поставив мені такий запит: Яке становище зайняв уряд Карпатської України в 1945 році в справі приєднання краю до України? Я зразу відчув, що маю до діла з бистрим спостерігачем - правником, запит якого був поставлений дуже влучно, щоби підкосити мої арґументи. Я відповів, що уряд не зайняв в 1945 році жадного становища, але поділяє представлене тут мною становище. В приватній розмові я довідався, що він суддя з Гарісбургу, Па., має жінку-правника чешку, навіть говорив трохи по-чеському. На мій запит, звідки знав, що уряд Карпатської України не зайняв становища до договору, відповів: „Я знав про це і чекав, що ви відповісте. Ми за того роду проблемами стежимо і їх вивчаємо". Я з ним відтак довший час листувався з рамени ПАУК.

Українська державна думка перебуває тепер вже в такім стані розвитку, в якім не вільно її невластиво інтерпретувати, відхилятися від історичної правди та послаблювати основні арґументи нашої державности.

Наведене твердження ред. С. Росохи цілковито міняє дотеперішню концепцію нашого двадцятилітнього політичного життя в рамках Чехо - словацької республіки, правну основу нашої боротьби за автономні права та легальний зміст федеративно - державного статусу Карпатської України.

Інж. Палашевський доповідав на стейтовій конференції Пенсилвенії

Гаррісбурґ, Па. (РР).— В рамках екзекутивної конференції, влаштованої Департаментом освіти Стейту Пенсилвенія для адміністраторів, суперінтендентів, директорів шкіл та членів шкільних рад Стейту Пенсилвенії, виступив з трьома доповідями інженер-архітект Петро Палашевський. Він доповідав на тему „Модернізація існуючих старих шкільних будинків' (28 квітня), „Економія у проєктуванні нових шкільних будинків" (29 квітня) та „Вимоги державних установ при будівництві шкільних будинків" (30-го квітня).

Інж. Петро Палашевський є архітектом при Департаменті освіти стейту Пенсилвенії і працює у Гаррісбургу від 1971 р. До його обов'язків належить нагляд за будівництвом шкільних будинків у стейті. Стейтова конференція працювала у трьох частинах: архітектурній, інженерно-механічній та адміністративно -фінансовій. Праця конференції почалася 27 квітня і тривала до 1-го травня.

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА НА МОГИЛІ
СВ. П.
Віталія Волкова
письменника відбудеться дня 11 (одинадцятого) ТРАВНЯ 1975 р. (Проводи) на ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ в САВТ БАНД БРУКУ, Н. Дж.
Приятелів і Знайомих запрошується прийняти участь.
Дружина — Анастасія ВОЛКОВ

Посвячення пам'ятника
на могилі нашого незабутнього Мужа і Батька
БЛ. П.
МИХАЙЛА ПОЧТАРА
відбудеться в НЕДІЛЮ 18-го ТРАВНЯ 1975 р.
о год. 4-ій по пол. на
УКРАЇНСЬКОМУ ЦВИНТАРІ В БАВНД БРУКУ, Н. Дж.
ДРУЖИНА і ДІТИ

✝

В глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що 7-го травня 1975 р. відійшла у вічність, проживши 82 роки наша Дорога Мама, Бабуня і Тітка

Бл. п.

ОЛЬГА З ЧУБАТИХ ВОВК

довголітня учителька а потім управителька школи у Бріданах

Смутком сповнені —
АНАТОЛЬ — син з дружиною УЛЯНОЮ, ЛІДА
ХРИСТИНА й АНДРІЙКО — внуки
МИРОСЛАВА ЧУБАТА — братова з синами
ЛЮБОМИРОМ і ЯРЕМОЮ, невістками НАДЕЮ
і МАРТОЮ і внуками АНДРІЙКОМ і МИХАСЕМ
ГАЛИНА КОЧЕРЖУК — кузинка
ОЛЬГА ВЕЛЬТЕ — братаниця та Родини
Вовків, Домбровських, Романишинів і Стецьків
в Україні і в діяспорі.

ПАНАХИДА — в п'ятницю 9-го травня о год. 8-ій веч. в Memorial Funeral Home 400 Franklin Pl and 7th St. Plainfield, N.J.

ПОХОРОН відбудеться в суботу 10-го травня о год. 9 рано з того ж заведення до укр. кат. церкви в Перт Амбой (Meredith St. & Alta-Vista Pl.), на цвинтар Holy Ghost Ukr. Catholic Cemetery, Wagnersville Pa. (між Easton, Pa. and Bethlehem, Pa.)

УРОЧИСТОСТІ ПОСВЯЧЕННЯ
ЦЕРКОВЦІ-ПАМ'ЯТНИКА БОЙОВИКАМ ОУН
І ВОЇНАМ БУКОВИНСЬКОГО КУРЕНЯ
ВІДБУДУТЬСЯ 12, 13 і 14 ЛИПНЯ, у КЕРГОНКСОНІ, Н. Й.,
на оселі сотника П. ВОЇНОВСЬКОГО й У СОЮЗІВЦІ.
Просимо наші Організації з поблизької околиці стриматися на цей час з влаштовуванням інших святкувань, а бажаючих взяти участь в урочистостях, — заздалегідь замовити нічліги.
ПОДРОБИЦІ — У ЧЕРГОВИХ ПОВІДОМЛЕННЯХ.
КОМІТЕТ

Щоб гарно і весело відзначити „ДЕНЬ МАТЕРІ" Братство бувших Дивізійників станиця — Нюарк має шану запросити Вас з Родиною на

ВЕЛИКУ ВЕСНЯНУ ЗАБАВУ

що ВІДБУДЕТЬСЯ в СУБОТУ ДНЯ 17-го ТРАВНЯ 1975 р.
В ЗАЛІ:
POLISH HOME при 415 — 16th Ave. IRVINGTON, N. J.
ПОЧАТОК о год. 8-ій ВЕЧОРА, КОКТЕЙЛ від год. 8-ої до 8:45.
Коктейл, шампанське, перекуска, квіти для улюблених Мамів все включене в мінімальну ціну — 10.00 дол. від особи, молодь-студенти 5.00 дол.
Оркестра „ДНІПРО" п. О. СПРОЦЬКОГО
Співають: МАРУСЯ ПІТИНЬ та ОРИСЯ ГЕВКА
За інформаціями та замовленням столиків просимо звертатися на тел. 762-8470 пані ОЛЯ СЕМЕНЮК

ВЖЕ ПОЯВИЛОСЯ В ПРОДАЖІ ПОСМЕРТНЕ ВИДАННЯ
кол. сот. УСС ЖИГМОНТА БОГДАНА ОЛЕКСИНА
„ПІСНЯ ПРО ЧЕРВОНУ КАЛИНУ"
ІЛЮСТРОВАНА ІСТОРІЯ УСС ДЛЯ МОЛОДІ
Тверда обгортка. • Люксусовий папір.
Віньєта Е. КОЗАКА • Портрет автора кисти МИХАЙЛА МОРОЗА
Ціна: $3.50. Пересилка 26 центів (відборці з Ню Джерзі платять 5% податку)
Замовлення і належність пересилати на адресу:
Svoboda, 81-83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07303 або
Chervona Kalyna, P.O. Box 507, Church Street Sta., New York, N.Y. 10008

Замість квітів на могилу нашого незабутнього родича і друга
БЛ. П.
проф. д-ра Василя Стецюка
визначного громадянина, педагога й науковця пересилаємо наш даток 50.00 дол. на „Українську Фундацію Волі", Інк. у ЗДА.
Мгр Уляна і Андрій СТЕЦЮКИ

Замість квітів на свіжу могилу дуже дорогої нам Особи
БЛ. П.
МАРІЇ МАКСИМЧУК
нашої незабутньої спонзорки, жертвуємо на Служби Божі в Римі 25.00 дол.
Леонтина Мінчак і діти; Дарія Зелик, Роман і Мирося.

✝

Ділимося з Рідними, Приятелями та Знайомими, що в неділю, 4-го травня 1975 р., упокоївся в Бозі в ЛІМА, ОГАЙО на 74-му році життя
БЛ. П.
Д-р Теодор, Яків Рeшитило
Наш Найдорожчий Муж, Тато, Дідусь
Похорон відбувся у вівторок, 6-го травня 1975 року в год. 11-ій перед пол.
Горем прибиті:
ОЛЬГА з Лотоцьких — дружина
ДАРІЯ — дочка з мужем д-ром Ергардом Роте та дітьми
АРІЯДНА — дочка з мужем д-ром Стівом Ваалом.

Бувші Командири полків 3-ої Залізної Дивізії Армії УНР в глибокім смутку враз із усіми Вояками Дивізії повідомляють українське Громадянство і Воїнство про смерть незабутнього свого Командира Генерального Штабу Генерал-Полковника —

СВ. П.
Олександра Удовиченка
Генерального Інспектора і Військового Міністра Української Народньої Республіки, видатного Вояка і Видатного Вожда Залізних.
Відійшов до Престолу Всевишнього, дня 19-го квітня 1975 року, а поховано в дальшій околиці Парижу цвинтарі Майнтенон 23-го квітня 1975 року в 11-ій год. по полудні.
Просимо Воїнство і Громадянство прийти з допомогою для побудови пам'ятника на могилі св. Пам'яти Генерала О. Удовиченка, пожертви пересилати в ЗСА на адресу: Mr. DMYTRO BAKUM, 43-17 Bowne Street, Apt. 2 CB, Flushing, N.Y. 11355.
ВДостойній Родині Покійного складаємо вислови нашого найглибшого співчуття
Командир 7-го полку Генерал-Поручник
Олександер Вишнівський
Командир 8-го полку Генерал-Поручник
Михайло Крат
Командир 9-го полку Генштабу Генерал-Полковник
Павло Шандрук

В Сьому Болючу Річницю Смерти Нашого Незабутнього Мужа, Батька, Дідуся і Прадідуся
СВ. П.
ІВАНА СЕЛЬСЬКОГО
буде відслужена ПАНАХИДА В НЕДІЛЮ 11 ТРАВНЯ, 1975 р. на місці Його Вічного Спочинку на УКРАЇНСЬКОМУ ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ св. Андрія в БАВНД БРУКУ, Н. Дж.
В глибокому смутку:
НАДІЯ — дружина
ЛЕСЯ і ІВАСЯ — дочки з їх Родинами.

✝

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Друзями та Знайомими, що дня 2-го травня 1975 р. по короткій і тяжкій недузі, заосмотрений Найсвятішими Тайнами, відійшов у вічність на 58 році життя мій Найдорожчий і незабутній муж
БЛ. П.
МИХАЙЛО ОЗИМКО
ПОХОРОН відбувся 5-го травня 1975 року.
Горем прибита
дружина — Анастасія
та близька і дальша Родина

В глибокому смутку повідомляємо Рідних і Знайомих, що дня 6-го травня 1975 р. о год. 1:30 по пол. в Торонто, Канада упокоївся в Бозі на 79 році життя наш Найдорожчий Чоловік, Батько, Дідунь і Брат
СВ. П.
АНДРІЙ КЛИМ
б. старшина Корпусу Січових Стрільців, б. управитель народних шкіл і б. кооперативний діяч.
ПАНАХИДА — 9-го травня о год. 8:30 веч. в похоронному заведенні Кардинал і Син при 92 Annette St. Toronto, Canada.
ПОХОРОН — в суботу 10-го травня 1975 р. о год. 8:30 рано з церкви св. о. Миколая на цвинтар Проспект.
Горем прибиті
Дружина — Павлина
дочки — Таня з чоловіком д-ром Богданом Осадцою і дітьми
Арсенія-Ася з чоловіком д-ром Константином Переймою і дітьми
син — інж. Юстин з дружиною Жанілею і дітьми
брат — Яросл з дружиною Іванною
близька і дальша родина в Канаді, ЗСА і Україні.
Замість квітів просимо складати пожертви на „Церкву в потребі"

ЯК „ВИЗВОЛИТЕЛІ" СКРІПЛЮВАЛИ ДРУЖБУ КРОВ'Ю

(Закінчення зі стор. 2-ої)

і Англією з Францією відповідала б інтересам усіх народів. Тому обидва уряди скерують свої спільні зусилля, а в разі потреби в згоді з другими дружніми державами, щоб якнайскоріше досягнути цієї мети. Коли ж зусилля обох урядів не матимуть успіху, то тим буде встановлено, що Англія і Франція несуть відповідальність за продовження війни. Уряди Німеччини і СССР будуть консультуватись між собою про необхідні заходи".

Просування червоної армії в Польщі проходило майже без спротиву, бо польська армія вже була розгромлена німецькою. Лише де-не-де були битви, в яких втрати СССР, як заявив Молотов 31-го жовтня на Сесії Верховної Ради, винесли 757 вояків убитими і 1,862 пораненими. Вже 29 вересня „Правда" й „Ізвестія" вмістили мапу Польщі, в довійськових кордонах, але без слова Польща, а внизу під мапою вміщено напис: „Кордони державних інтересів СССР і Німеччини на території бувшої Польської держави". А на сесії Верховної Ради 31-го жовтня, про яку згадувалося раніше ,Молотов, — а він тоді був головою уряду і комісарем зовнішніх справ, — підтвердивши розподіл Польщі між двома „визволителями", назвав її „потворою В е рсальської умови".

В тій промові було категорично заявлено, що про відновлення Польщі „не може бути й мови", а проголошену війну Англією і Францією проти Німеччини в обороні Польщі Молотов назвав безглуздям. Вдавшись в теоретичні міркування, голова московського уряду заявив, що дії Гітлера не можна вважати за агресію. Та й саме поняття „агресора" і „агресії" треба переглянути, а війна проти гітлеризму „під ідеологічним прапором" не має „ніякого виправдання". „Тому, — з аявив Молотов, — не тільки безглуздо, але й злочинно вести таку війну, як війна за „знищення гітлеризму".

Де ж те визволення братів від „фашистського рабства" і затримка „агресора, про що багато пишуть брехливі академіки і всякі інші „сочинителі" в галасі „отечественного" патріотизму? Розпочавши наступ на Польщу, Гітлер домагався, щоб московський уряд виконував свої зобов'язання, взяті в переговорах з Ріббентропом 23-го серпня.

Молотов обіцяв, що Червона армія розпочне наступ, як впаде Варшава. В Москві вичікували закінчення переговорів між СССР і Японією про ліквідацію далекосхідного конфлікту. „Визволителі" торгувались кілька днів і в цій торгівлі було винайдено формулу про „поневолених братів" і захист їх від „фашистівської загрози".

Перемир'я з Японією було підписане 15 вересня, а вночі на 17-те червона армія виступила проти Польщі — „визволяти братів" українців і білорусів. Повідомляючи про це гітлерівський уряд Німеччини, Молотов просив Ріббентропа згодитись на заяву московського уряду, в якій він повідомить населення СССР про розвал Польщі і пояснить, що ця подія змусила уряд СССР стати на оборону українців і білорусів, яким загрожує фашистівські з а хоплення. Така заява, доводив Молотов, потрібна для народних мас, щоб операція не виглядала на агресію.

Зрозуміло, що в Берліні на таку заяву не погодились, і замість неї Ріббентроп пропонував видати спільну декларацію. В Москві заявили, що декларація зайва, а погодились слова про захист від фашизму українців і білорусів замінити „захистом від польських панів".

В промові до населення через радіо 17-го вересня 1939 р. Молотов вияснив населенню СССР, що Червона армія вирушила в Польщу, щоб захистити братів з Західньої України і Білорусії „від польських панів". І оця цинічна і безглузда формуловка визволення, винайдена двома „визволителями" залишалась до 22 червня 1941 р.

Як почалася війна Німеччини проти СССР, через непогодження між „визволителями в поділові сфер впливу у світі, замість захисту братів „від польських панів", повернули варіянт про „захист від фашизму". Але про це не напишуть в московському царстві большевицької сваволі, бо бояться, щоб населення імперського комплексу СССР не довідалось правди про те, як дві тоталітарні системи червоного і брунатного соціялізму, змагаючись за опанування над світом, втягли його у Другу світову війну.

Війна скінчилася давно. Розлетівся соціялізм - нацизм гітлерівської Німеччини, але мир не настав у світі, бо друга тоталітарна система „зрілого соціялізму" своїми діяннями роздмухує пожежі, де тільки може.

Брунатний соціялізм впав у зовнішньому зударі, а імперській тиранії московсько-большевицького соціялізму готують загибель національно - політичні сили поневолених націй, об'єднані національною ідеєю, в невгаваючій боротьбі з тиранією. Як впаде рокована імперія СССР, скінчиться й війна в зволіканні в н и н іншньому світі.

4. 27. 75

ЧИ ВАША ДИТИНА ХОДИТЬ ДО УКРАЇНСЬКОЇ СВІТЛИЧКИ? ЗВЕРНІТЬСЯ У ЦІЙ СПРАВІ ДО ВИХОВНОЇ РЕФЕРЕНТКИ ВІДДІЛУ СУА, ЩО Є У ВАШІЙ МІСЦЕВОСТІ.

ПОТРІБНО
СКЛАДАЧА-ЛІНОТИПІСТА
до друкарні „Свободи"
Складання в українській або англійській мовах.
Добрі умовини праці, платні свята і вакації,
Blue Cross i Blue Shield.
Телефонувати:
(201) 434-0237 або з Ню Йорку (212) BA 7-4125

• ДЕ КУПИТИ ПОДАРКИ НА УКРАЇНУ?
• ДЕ Є ВЕЛИКИЙ ВИБІР ТОВАРІВ?
• ДЕ Є НАЙКРАЩА ЯКІСТЬ?
• ДЕ Є ПРИСТУПНІ ЦІНИ?
• ДЕ Є ФАХОВА І СОЛІДНА ОБСЛУГА?
В Українській Крамниці
DELTO SPORTSWEAR CO.
Roman Iwanyckyj
136 First Avenue, New York, N.Y. 10009
Tel.: 228-2266
ДЕЯКІ ТОВАРІ НА ВИПРОДАЖ
ПО НИЖЧЕ ЦІН ЗАКУПУ!!!
Має на складі: хустки і шалики різного рода і розмірів; светери: жіночі, мужеські і дитячі; блюзки різного рода; італійські дощовики в різних красках; СВЕТЕРИ З УКРАЇНСЬКИМ ВЗОРОМ — ЧЕРВОНО-ЧОРНИМ ДЛЯ ЖІНОК І ДІВЧАТ; шкіряні і найлонові куртки; капи імпортовані з Еспанії і Польщі; нитки Д.М.Ц.; панама і юта; різні взори обрусів, доріжок і серветок; друкований матеріял на подушечки і драперії.
ВЕЛИКИЙ ВИБІР КЕРАМІКИ!!!
Свій до свого!!! „По своє"

СПОРТ

Відбиванкові і шахові першості УСЦКУ 1975 року в Рочестері

Згідно з рішенням Управи Української Спортової Централі Америки і Канади 10-го травня ц. р. в просторій спортовій залі університету в Вракпорті, поблизу Рочестеру Н. Й., відбудуться чергові річні відбиванкові першості УСЦАК.Гри цього великого, відбиванкового турніру проходитимуть — рівночасно на восьми кортах в яких візьмуть участь к. 30-ть дружин в групах: юначок, юнаків, жіночій і чоловічій. Відбиванкові турніри УСЦАК, як жадна інша ділянка спорту в рямках УСЦАК, стягає кожного року рекордову кількість дружин, змагання яких проходять надзвичайно завзято і емоційно. Особливо численність дружин зростає від часу, коли ці турніри відбуваються в Рочестері, що їх вміло і зразково влаштовує місцевий УАСТ при співпраці теперішнього голови УСЦАК Романа Купіля. Гостинна атмосфера, як і географічне положення Рочестеру, що знаходиться, приблизно на однаковій віддалі для більшості наших відбиванкових осередків, у великій мірі спричинилася до цього, що це місто стало неофіційною „столицею" відбиванки УСЦАК.

Цікаво проходимуть і цьогорічні першості. Згідно із зголошеннями на черговому турнірі ми побачимо ряд наших дружин, що на протязі сезону у Відбиванкових Федераціях Америки і Канади здобули надзвичайні успіхи: С. Т. „Україна" Торонто чоловіки осягнули титул чемпіона Канади, У. С. Т. „Чорноморська Січ" до цього часу першенства: ААЮ Ню Джерзі, ААЮ сходу Америки, відбиванкового району ч. 2 і кілька інших. 8 Клівленду приїжджає минулорічний першун УСЦАК, що буде підсилений рядом чільних наших відбиванкарів з інших міст. Якщо йдеться про кількість, то з самого Торонта, Канада прибуває 10 дружин між якими будуть минулорічні чемпіонки УСЦАК — дружина СУМ. В східних ЗСА УСТ „Ч. Січ" висилає 4-ри дружини, по одній до усіх груп. Більшість дружин в цьому році мають нагоду підсилити свої склади змагунами, що виступають в чужих клюбах, або які походять з мішаних подруж (батько, або мати українка, жінка, або, чоловік українка (ць). Це на підставі прийнятих на цьогорічному пленумі УСЦАК, нових правил.

30-ть дружин української відбиванки в ЗСА і Канаді — зідуться 9-го травня ц. р. до Бракпорту, поблизу Рочестеру.

Шахові першості УСЦАК 1975 року

Тиждень після завзятих відбиванкових баталій, в днях 17-18 травня ц. р. в Рочестері, в приміщенні УМСА при 100 Гіббс Стріт, відбудеться річний шаховий турнір, що ним проводимуть пп. Б. Миндюк і Б. Назарко з Торонта. Турнір проходитиме швайцарською системою — 45 тягів перші 2 години, 23 тяги сл. годину. Переможці будуть нагороджені (перші три місця) Чашами, і окремо найкращий юньйор, як також відповідними фінансовими нагородами. Зголошуватися можна теж телефонічно: (712) 442-2892 до Романа Козуляка.

О. Твардовський
(прес. реф. УСЦАК)

Сайгонський комуністичний уряд звільнив з ув'язнення Дуонга Ван Мінга

Бангкок, Тайланд. — Сайгонське радіо повідомило про постанову уряду звільнити з ув'язнення арештованого останнього президента Південного В'єтнаму ген. Дуонга Вам Мінга разом з 18 іншими високими урядовцями колишнього південно-в'єтнамського уряду, яких комуністи арештували негайно після захоплення у Сайгоні влади. Ген. Дуонг Ван Мінг, як відомо, після інсталяції на президента, проголосив капітуляцію Південного В'єтнаму і піддався комуністам. Серед звільнених є також колишній віцепрезидент Нгуєн Ван Гуєн та колишній прем'єр Ву Ван Мав.

Камбоджський уряд притримав 250 чужинців

Араніяпратет, Тайланд. - В суботу 3 травня сюди прибуло з Камбоджі понад 500 чужинців, які після комуністичної перемоги осталися у Пном Пен під опікою французької амбасади. Група звільнених чужинців, в більшості французьких громадян, прибула на прикордонний пункт між Камбоджею та Тайландом у вантажних автомобілях. В дорозі ця група була три з половиною днів. Як тепер виявляється, камбоджські комуністи дозволили на виїзд тільки частині чужинців, серед них жінкам та дітям. В Пном Пен ще осталося 250 осіб, які також перебувають у будинку французької амбасади і про долю яких нічого ближче невідомо. Новоприбулі відмовилися давати будь-які інформації про свої переживання, чи про ситуацію в Камбоджі, заявляючи, що роблять це з уваги на безпеку для тих, які ще находяться в Камбоджі. Вони тільки поінформували, що поворотна дорога не була легка і що їм довелося їхати весь час у відкритих вантажних автомобілях, не зважаючи на часті тропічні дощі. Засадничо, однак, стан здоров'я всіх прибулих, в тому й дітей, цілком задовільний. По дорозі до Тайланду до них ще приєдналося яких 90 чужинців, головно пакістанців, яких закінчення війни захопило поза Пном Пен.

Серед тих чужинців, які ще находяться у Пном Пен, переважають французи. Між ними є ще 14 журналістів, в тому 4 американців — Алан Роккоф, вільний фотограф, Деніс Кемерон, кореспондент CBS, Лев Рудакевич, ABC репортер, і Ричард Бойл з Пасифік Нюс Синдикату. Французькі офіційні чинники надіються, що камбоджський уряд дозволить на виїзд всім чужинцям.

Український Літературно Мистецький Клюб Ню Йорк 149-2

Ню Йорк. — З Літературно-Мистецького Клюбу повідомляють, що в приміщеннях цього ж Клюбу, 9-го травня ц.р. о год. 7:30 вечора, доповідатиме мистець Петро Мегик про „Наші недотягнення в ділянці мистецької культури". Доповідь буде ілюстрована прозірками.

ТУРИ до ЕВРОПИ
28-го липня, 18-го серпня, 29-го вересня
Пишіть по програму подорожі і ціни до:
Astro Tours
1411 Walnut St., Philadelphia, Pa. 19102
(215) 563-9920
ВАСИЛЬ НИЗОВИЙ, president

Іван Е. Смук

Пам'яті піонера, діяча, лікаря, громадянина, вояка

Чікаго. — На 87-му році його трудолюбивого життя невмолима смерть забрала 15-го березня ц. р. після довгої недуги бл. п. д-ра Івана Смука, одного із найстарших лікарів-українців у Америці.

Його різноманітне зацікавлення різними ділянками життя, зокрема його піонерська діяльність біля зорганізування чікагівської української громади, коли вона ще була „в пелюшках", аж до її розквіту після Другої світової війни, могла б бути темою надзвичайно цікавою книжки-історії еміграції на середньому заході Америки, зокрема Чікаго й околиці.

Во чого не знайшлося б у біографії д-ра Івана Смука?

Дитячі і хлоп'ячі літа провів він у одному із сіл Перемищини, тоді прийшла для молодого хлопця у початках XX-го століття еміграція до Америки, поселення у Чікаго, що завдяки своєму положенню, в центрі цієї багатої країни, росло і розрасталося на великий торговельно-промисловий центр. Центр, що притягав маси емігрантів з Европи, в тому також зі східньої — з Австрійсько-Угорської монархії, Росії, Румунії і т. п. Між ними були вже свідомі українці, але було ще багато русинів, малоросів, галіціянків, австрінків, карпаторусів тощо, з яких багато влилися незабаром в українське життя, але багато не потрапило себе найти аж до гробової дошки, баламучених непокликаними „опікунами".

Молодий Іван — уроженець Надсяння з традиціями княжого Перемищля, знав своє місце і найшовся серед української громади, що якраз зачинала організувати своє церковно-релігійне і суспільно-громадське життя. А дальше поплило життя д-ра Смука різнородними дорогами, що якраз відповідало його рухливій, життєрадісній вдачі.

І так незабаром бачимо 17-ти літнього юнака в американській армії на Філіпінах, яка тоді виграла т. зв. американсько-еспанську війну і окупувала ці острови. Во військове ремесло покійний любив і все випоминав землякам, що легковаження війська у роках побудови своєї державн в 1917-20 роках деякими нашими провідниками довело до великої прогри, якої наслідки тривають по сьогоднішній день.

Ця мета просвічувала д-рові І. Смукові, коли після Першої світової війни, в якій також брав участь як старшина американської армії, на американській землі наша еміграція у січових організаціях школила себе у воєнному ремеслі, пам'ятаючи про ті непростимі наслідки соціялістичного пацифізму часів визволеної боротьби.

Д-р Іван Смук був одним із передових активістів січової організації не тільки на терені Чікаго, але й інших міст. Багато із вихованців — січовиків брало участь у Другій світовій війні в рядах американської армії вже як досвідчені вояки, бо у Січах переходили вони твердий військовий вишкіл у різних родах зброї до літаків включно.

Політика не надто цікавила д-ра Смука, хоч гетьманська ідея була йому ще найближчою, пам'ятаючи, що гетьман Скоропадський, як фахівець-військовик, був ще, порівнюючи, найближчий до рятування української державности, завдяки своєму повному розумінню ваги війська у тодішній ситуації.

Ця вроджена вояцька жилка сильної фізичної будови людини не завмерала в ньому навіть у його старості, бо вже як старша людина під вісімдесять, він зголосився до В'єтнаму на фронтового лікаря, і мав довгий час жаль, що його військові „партачі", як їх називав, зігнорували і не прийняли як добровольця, хоч лікарів там ніколи не було забагато.

Але, якщо хтось думав би, що він, д-р Іван Смук, з такими вояцькими нахилами і досвідом, був людиною безоглядною, як це дуже часто думається про людей-військовиків, — той тяжко помилявся б. Во д-р Смук був у потребі людиною голубиного серця, лікарем-громадянином, що з повною посвятою потрапив ратувати людину не тільки в її недузі, але взагалі у біді, у тяжкому положенні, у всякій негоді.

Ця його характерна прикмета найкраще проявилася у часах Великого Ісходу після Другої світової війни, коли Америка відкрила двері для іміграції, в тому і української. Чікаго і околиця були однією із тих пристаней, де близько 20-ти тисячна маса українських емігрантів з Европи найшла свій притулок і працю. Д-р І. Е. Смук, як член Комісії Суспільної Опіки центральної організації Ліги Американців Українського Походження в Чікаго двоївся-троївся, щоби знайти для мас наших емігрантів приміщення, працю, харчі чи навіть найконечніше кімнатне устаткування, яке часами навіть приносив на своїх власних плечах (до Дому УНСоюзу при 841-843 Н. Вестерн Евеню, що став першим притулком для багатьох з наших), щоби тільки заспокоїти перші потреби новоприбулих.

Своїм ентузіязмом, часами жартом, інколи лагідним, а то й гострим словом вливав надію у часто зневірені серця нових емігрантів, що опинилися несподівано серед чужого оточення, без цента за душею, здані на добру волю і поміч таких людей як д-р Іван Смук.

Його слова потіхи для тих, що після блукання по інших містах чи фармах, найшлися в Чікаго, мовляв, „не бійся ти, бойку (його улюблене слово), у Чікаго ще ніхто не загинув", висловлені у такій на око простій формі, діяли більше, як довгі промови-потішення, тим більше, що ті слова супроводилися ділом — тому харчі, тому мешкання, тому праця, а то й кілька долярів (на вічне віддавання). Таким був д-р Іван, таким його запам'ятали ми всі.

Очевидно він діяв не сам, чікагівська громада здала тоді знаменито іспит своєї організованости, добросердечности, гостинности, делегуючи до цієї історичної допомогової праці „Брата Братові" своїх найкращих людей. Можливо, що бували і недотягнення з однієї чи другої сторони, жалі, мовляв, цей дістав кращу допомогу, а цей меншу, чи й зовсім ніяку, але у такій многогранній акції браки все трапляються.

А приятелем української молоді сл. п. д-р Смук не переставав бути і в старшому віці, після Другої світової війни, коли заходами новоприбулих на місці колишніх „Січей" повстали інші молодечі організації. Тоді, коли ще Пласт чи СУМА не мали своїх власних таборів, д-р Смук відступав їм на літні таборування безкоштовно місця на своїх посілостях у Індіяні і сам часто прикладав своїх рук до побудови цих таборів.

Не жалів і гроша на потреби чікагівської громади, чи ішлося про потреби церковні, чи шкільні, про потреби громадських, молодечих чи допомогових організацій, продовжуючи гарну меценатську традицію колишніх лікарів-діячів чікагівської громади, як обох д-рів Сіминовичів, Володимира і Мирослава, та д-ра Гриневецького, давнище померлих, які клали підвалини під її громадське і церковне життя.

Пишемо ці слова не із-за сади, що про померлих слід тільки добре писати („де мортуіс аут бене, аут нігіль"), але в дійсності, щоб бодай цією дорогою пригадати тим, які знали колись доктора Івана, але призабули про Його добрі діла, як також тим, що його взагалі не мали нагоди пізнати, бо прибули до Чікаго тоді, коли Його активність під впливом старости, підупала і не виявлялася так інтенсивно, як давнище.

Пригадати вкінці, що передвоєнна наша еміграція не була інертною масою, за яку дехто непоінформований тепер намагається її уважати, але навпаки — мала у своїй історії світлі моменти, як також видатні постаті, своїх діячів, серед яких одну із передових роль відогравав сл. пам'яти д-р Е. Смук, піонер чікагівської громади, лікар, меценат, громадянський діяч і вояк.

(в. янчай)

УКРАЇНСЬКА ДИТЯЧА СВІТЛИЧКА ВЧИТЬ ВАШУ ДИТИНУ ЩЕ ОДНІЄЇ МОВИ.

ВАКАЦІЇ

ОЛЕКСАНДЕР (ЛЄНЮ) СКОЦЕНЬ
запрошує Українську Громаду, Приятелів та Знайомих перевести літні вакації на Фльориді. Погода забезпечена, близько теплого океану, ціни дешеві, вигідні і гарні приміщення, до диспозиції басейн.
SHAMROCK APARTMENTS
555 Antioch Avenue, Fort Lauderdale, Florida 33304
Tel.: (305) 566-1452

Увага є до винайму на літо
або на постійно
апартаменти по 2 і 3 кімнати
в прекрасних відпочинкових Кетскильських горах коло самої СОЮЗІВКИ.
По ближчі інформації прошу голоситись:
LYTWYN MARKET
Kerhonkson, N.Y. 12446
тел. (914) 626-7130
або (914) 626-7612

Business Opportunity

FOR SALE
ELLENVILLE
DAIRY QUEEN AND
FAST FOOD
Good opportunity.
Call Ellenville (914) 647-5230

BUS OPPORT-UPSTATE, N.Y.
Catskill Area — Restaurant Specializing in Steaks Building 7,000 Square feet. New Banquet room, 2 Bars fully equipped. Prosperous Business with 6 acres on New York State Road $275,000. Fair Shake Realty Corp.-Green Lake Rd, Catskill, N.Y. (518) 943-6855 John or Ida Cippitelli.

Real Estate

а) 75 акрів землі, 1500 фронту до асфальтової дороги, чудовий гірський потік, шириною фронту, чудовий краєвид, близько Союзівки. Ціна $75,000 — готівкою —$25,000.
б) 5 акрів землі, 1450 фронту, гірський потік, ціна — $15,000.
в) 45 акрів, фронту до 209-ки, 2 хвилини до університету — одна хвилина до Гай Скул, 700 — фронту — $135,000 — готівкою $45,000.
S. OLEKSIW
Real Estate Broker
P.O.Box 348
Kerhonkson, NY 12446
Тел. (914) 626-7692

Різне

Елегантні матеріяли
ВІДКРИТТЯ КРАМНИЦІ
Матеріяли на ½ ціни. Поліестри, подвійно ткані габардини і взористі матеріяли. Рештки і відрізки взорів матеріялів. Відкрито щоденно
9:30 р. — 5:30 по пол.,
в неділю 11 р. — 4 по пол.
CAPCO FABRICS
611 Broadway, New York, N.Y.
5-ий поверх Room 511
Зайдіть — подивіться!

MALE

MACHINIST
for fabrication on marine hardware.
Call (516) 767-0565

ВАКАЦІЇ

MAKOWSKY'S
FUN & REST FOR ALL
High Falls, N.Y.
Thruway Exit 18
Beaut. Lawns, Scenic 100 Acre Woods,
Pvt. Lake, Fishing, Tennis.
All Sports.
Tremendous Filtered Swimming, Pool.
Entertainment Golf nr by.
Day Camp.
Shops Modern 2-3-4
Bungalows & Apts.
Visit Us, Look See, & You'll Love It.
(914) 687-5741
(212) 241-2614; 251-3163;
(516) 431-2423

Funeral Directors

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами
в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555

7298 — ПРИЯТЕЛІ ВІТАЮТЬСЯ

Ну!... Що це?... Інвазія з Марсу??

Ходи, Петре!... Це гелікоптер із Мобуцці... Вони одержали мою депешу в справі Іта!

Приємно знову побачити Вас, генерале Ітс... Надіюсь, що Найомі почувається добре!

Дуже добре, Тарзане!... Особливо відколи почула, що знайдено Іта!

Ой, ой!... Виглядає, друзі, що вони прилетіли по мене!

Ну, але ми не дозволимо їм забрати тебе!